

de Punkter, med Hensyn til hvilke vi var uenige. Jeg maa dog her sige, at jeg tillægger ikke disse Punkter nær den Betydning som det ærede Medlem og de øvrige Medlemmer af Mindretallet, der, saa vidt jeg forstod, ligefrem agter at stemme mod Lovforslaget, hvis deres Ændringsforslag ikke bliver vedtaget. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det, der i værste Tilfælde sker, hvis Sagførerforeningens Bestyrelse faar Ret i sin Forudsigelse, vil være, at man paa et enkelt Punkt ikke opnaar fuldt ud eller i det hele ikke opnaar det, der var tilsigtet, men de forskellige andre Goder, som Lovforslaget byder, faar vi dog. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i det væsentlige kan slutte mig til, hvad den højtærede Minister i Dag har fremført.

Jessen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) har sagt det meste af det, jeg havde tænkt at sige, og jeg kan derfor fatte mig meget kort. Ogsaa jeg finder, at den højtærede Minister har ganske Uret i det, han sagde om den Fremgangsmaade, vi her har foreslaaet. Den højtærede Ministers Statistik er, som nævnt, ikke meget værd, da den omfatter København, og her faar vi jo slet ikke Ret til at bruge Postvæsenet. Det kan kun gøres ude i Landet. Det er kun der, de udenretslige Stævninger bruges.

Den højtærede Minister sagde, at det var ikke Lovforslagets Hensigt at lette Sagførerne, men derimod Stævningmændene og give disse en bedre Stilling. Det er fuldstændig rigtigt. Og for Sagførerne bliver det saamænd heller ikke lettere, end det har været tidligere; selv om vort Ændringsforslag gennemføres. Men der undgaas et Omsvøb. Derved vindes der Tid, og det kommer Parterne til gode. — Sagførerforeningen har udtalt sig for den Fremgangsmaade, som vi har stillet Forslag om, og jeg tror, man kan gaa ud fra, at det er Mænd, der er ligesaa sagkyndige paa dette Omraade, som Justitsministeriets Embedsmænd. Det er dog Folk, der virker ude i Praksis, hvad vel ikke mange af Justitsministeriets Embedsmænd har gjort.

Med Hensyn til Sikkerheden ved Forkyndelsen kan jeg ikke se, at den paa nogen som helst Maade skulde blive mindre ved den Fremgangsmaade, vi har foreslaaet, end ved den, som Lovforslaget har foreslaaet. Thi det, som Dommeren faar til Bedømmelse, naar Parten udebliver, er en Stævning, og den bærer altsaa enten, hvis Justitsministerens Forslag bliver gen-

nemført, Retskontorets Paategning om, at den er afsendt, eller i andet Fald Postvæsenets Paategning om, at den er afsendt. I begge Tilfælde forekommer det mig, at Sikkerheden er lige stor. Endelig indeholder Lovforslaget Ret for den, der udebliver uden at være lovlig stævnet, til at faa Sagen genoptaget, saaledes at der kan raades Bod paa det, hvis der skulde vise sig at være mindre Sikkerhed ved Forkyndelsen, hvad jeg altsaa ikke kan indrømme. Dommeren kommer jo ikke til at dømme paa Grundlag af Sagførerens Paa-stand om, at Stævningen er lovlig forkyndt; nej, han kommer til at dømme paa Grundlag af Postvæsenets Paaskrift om, at Stævningen er afsendt, og det mener jeg er tilstrækkelig Sikkerhed.

Ændringsforslag Nr. 1 om, at Tyendesager og Aftægtssager skal være fritagne for Gebyr, erklærede jo den højtærede Justitsminister at han ikke havde noget imod. Det er rigtigt, at Stævningmanden derved kommer til at udføre et Arbejde, han ikke faar noget for, men det har han ogsaa gjort hidtil, og naar han saa i øvrigt bliver bedre stillet ved, at han faar højere Gebyr og oven i Købet faar Ret til, hvad der vistnok spiller en ikke ringe Rolle paa Landet, at forkynde Stævninger ogsaa efter Solens Nedgang, tror jeg ikke, vi gaar ham for nær, naar vi vedtager, at i Tyendesager og Aftægtssager besørger Stævningen uden Betaling.

Jeg er altsaa ikke blevet overbevist af de af den højtærede Justitsminister fremførte Grunde og vil fremdeles anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 5 og de øvrige af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Deuntzer: Jeg vil blot føje til, at det, som Mindretallet foreslaar, er ikke, som Justitsministeren sagde, noget, som er ukendt i fremmede Lande. Tværtimod, det finder Sted i Tyskland i vidt Omfang, og der har man aldrig mærket, lige saa lidt som her, at Postvæsenet var en upaalidelig Besørger.

Justitsministeren (Bilow): Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) kom i de to korte Bemærkninger, han fremsatte, til at sige adskillige Fejl. Han begyndte med at sige, at i dette Spørgsmaal var Sagførerstanden ubetinget de mest sagkyndige. Naar jeg havde paaberaabt mig, at vi i Justitsministeriet havde Embedsmænd, der havde været Dommere, vilde det ærede Medlem dertil bemærke, at det kom det slet ikke an paa, thi det var Sag-